

„כתבת חסרת ידע והשכלה... כתבה מרוחה...”

כך כתבה העיתונאית האחת על האחרת -

ודבריה יעמדו במרכז דו"קרב מי־שפטי

מי־שפטי דיבה

זוהי הפעם השנייה שהגברת הדה בושס מתחמקת מלהופיע במישפט. אם אומנם היא חולה כפי שטוען עמיתי המלומד, אני דורש לראות תעודת מחלה!

עורך־הדין הצעיר יהודה רסלר נשמע נרגש ביותר, כאשר פנה אל שופט־השלום שאול אלוני, הדין במישפט

שהמישפט עשוי להיות מעניין. כעת אני מבין שהוא יהיה הרבה יותר מזה!

כך הסתיימה ביום החמישי המערכה הראשונה במישפט־הדיבה בין שתי העיתונאיות הידועות. המישפט נידחה עקב מחלתה של בושס. בישיבה הבאה תתחיל, כפי הנראה, ההצגה הגדולה, כיוון ששני הצדדים הכינו, כל אחד מצידו, סוללת־עדים. ברשימת העדים כלולים שמותיהם של כמה מהידועים והמפורסמים שבעולם הי עיתונות הישראלית.

עיתונאית־תובעת נילי טל

בשעת בימוי ועריכת הכתבה על הילדים האוטיסטים היתה טל, שהיא נשואה ואם לשני בנים, כתבת שלא מן המניין בטלוויזיה. כיום היא כתבת קבועה, ועובדת במחלקת הסרטים התיעודיים.

הדה בושס, קטנה וגינגיית, היא אחת העיתונאיות הידועות ביותר בארץ. היא נחשבת כמבקרת מחמירה, ובעלת טור קבוע במוסף הארץ בשם בחינתן של המוזות. את מרבית המבוקרים עלייה היא שופטת לשבט. מעטים מאד זוכים בחסד. במיסגרת עבודתה כמבקר־טלוויזיה היא מבלה ערב־ערב מול המקלט. מנתקת בשעות אלה את הטלפון וכותבת את ביקורתה עוד באתו הלילה.

כאשר עבדה נילי טל במוסף הארץ, היתה פוגשת במיסדרונות המערכת בהדה בושס. שתיהן אומרות כי מילבד החלפת שלום סתמית לא היה ביניהן כל קשר.

הדה בושס, בטלפון ממיטת חולייה: „אין לי כל התייחסות אישית לנילי טל. כתבתי ביקורת על מה שנילי טל עשתה כעבודה עיתונאית לטלוויזיה, ואני עומדת מאחורי כל מילה שכתבתי. אחרת לא הייתי מגיעה למישפט.”

„עומד כאן למישפט עיקרון חשוב מאד, חופש הביקורת! וביכלל, איפה נשמע שעיתונאי תובע עיתונאי? הרי בכך הוא כורת את הענף שעליו הוא יושב! הביקורת שכתבתי היתה לגיטימית, ולא היתה בה כל התייחסות אישית. לא כתבתי אף מילה אחת על חייה הפרטיים של נילי טל. אני מודה, קורה שמבקר טועה. זה מאד אנושי. אך במיקרה של הביקורת על כתבתה של נילי טל לא סעייתי, ואני חוזרת ומסכימה עם כל מילה שכתבתי.”

כיסאות

מישפטיים

פני שנה כתבה נילי בהארץ כתבה בשם נדנדה, שדנה בישראלים היורדים החוזרים, הנהגים מהסבות בארץ ויורדים שוב. אחת המרואיינות היתה תלמה מכנס, שהיתה ידועה לפני שנים אחדות כדוגמנית וכנערת־זוהר.

אחרי שהתפרסמה הכתבה, תבעה תלמה מכנס את נילי טל על הוצאת־דיבה, בטענה כי הדברים שנכתבו אינם נכונים ובשקר יסודם. את נילי טל ייצג באותה תביעה עורך־הדין שלמה ליבליך, פרקליטו הקבוע של הארץ. את תלמה מכנס ייצג עורך־הדין יהודה רסלר. תלמה מכנס זכתה במישפט, ובסיכומי פורסמה „הבהרה” מטעם נילי טל ועיתון הארץ.

מספרת נילי טל: „רסלר הצטיין כל כך כפרקליטה של תלמה נגדי, שהחלטתי להעסיקו הפעם כפרקליטי שלי. ועכשיו מופיע נגדי עורך־הדין ליבליך, המייצג הפעם את הדה בושס. מטעם הארץ. הגלגל התהפך.”

„יש לי

השכלה!”

על מה הגישה נילי טל מישפט נגד מבקרת־ הטלוויזיה הדה בושס?

בחודש דצמבר שעבר הוצגה בטלוויזיה הישראלית, במיסגרת יומן השבוע, כתבה בת 22 דקות של נילי טל על ילדים אוטיסטים. בכתבה נראו שלשה ילדים והוריהם, ששוחחו על בעיית הילד האוטיסטי, ועל הגניסיונות שנסעו לפותרה.

כעבור כמה ימים התפרסמה בהארץ ביקורת של הדה בושס, שקטלה את הכתבה הטלוויזיונית מכל וכל. טל: „לדעתי, הביקורת לא כוונה נגד הכתבה שלי, כי אם נגדי אישית. עבדתי על הכתבה תקופה ארוכה. שלושה חודשים עסקתי במחקר, שישה ימים בצילום, ושבעיים בעריכה.”

„לדעתי האירה הכתבה את בעיית הילדים האוטיסטים מכל זוויותיה, והנה התפרסמה ביקורתה של הדה בושס בהארץ, שפגעה הן בשמי הטוב, והן בי כעיתונאית.”

שלוש הפיסקות בכתבה שהרגיזו אותה:

„ההורים, בתמימותם, לא ידעו בידי מי הופקרו. איך מעזה נילי טל, כתבת חסרת ידע והשכלה, להביא כתבה מרוחה, הבנוייה לפי כל הנוסחות המקובלות וה־משומשות, מבלי שתבין ותחוש שכאן יצור־אנוש מיר־חדים־במינס, שרמת המישראל שלהם גבוהה אולי משלה, איש לא טרה לעשות מחקר ולעמוד על הקושי בחינוכם!”

על כך, טל: „אני טוענת שזוהי הוצאת־דיבה. נפגעת מהביקורת הלא־נכונה והלא־מדוייקת. איך מעזה הדה לכנות אותי חסרת ידע והשכלה? יש לי השכלה רישמית! אני בוגרת אוניברסיטה!”

„נכון, אני מודה שאין לי כל השכלה במתימטיקה, אך על הילדים האוטיסטים ערכתי מחקר של שלושה חודשים, ויש לי תילי־תילים של כתבי־יד שכתבתי על זה. אני אביא את הורי הילדים, שיעידו אם ידעו בידי מי הופקרו אם לאו. אין לי שום דבר נגד ביקורת, אך במיקרה הזה היתה, לדעתי, חריגה. אני לא רק דורשת התנצלות מהגברת בושס, אני גם תובעת פיצוי בסך 50 אלף לירות!”

החלפת שלום

במיסדרון

יָקִי מַלְ רוה, תמירה, שחרחרת, היא עיתונאית ותוקה, שהתפרסמה בכתבות שהאירו בעיות אקטור אליות. במשך שנים עבדה ככתבת שלא מן המניין במוסף הארץ. אחת הכתבות המפורסמות שלה היתה על שכונת העושר נווה־אביבים ועל „נובו ריש” המאכלסים אותה.

עיתונאית־תובעת הדה בושס

הדיבה שהגישה העיתונאית נילי טל נגד העיתונאית־ המבקרת הדה בושס.

השופט התרגש קצת פחות, והציע לעורך־הדין שלמה ליבליך, המייצג את הדה בושס, לגמור את המישפט. עוד לפני שהחל בהתנצלות, ליבליך סירב, רסלר חזר ודרש תעודת־מחלה. השופט לא ראה בכך צורך.

או הבחין עורך־הדין ליבליך בכתבת העולט הזה, שנכתבה באולם, וקרא לעבר השופט: „התביעה הזמינה עיתונאים! זאת שערוריה!” השופט לא ראה בהופעת העיתונאים שערוריה, אך אמר בינו לבין עצמו: „חשבתי